

VULTURUL ÎN CUIBUL SĂU

Îmi pare rău
că
nu am
reușit
să particip
în
fiecare seară; băiețașul meu, Iosif, a fost tare răcit și eu m-am
molipsit de la el. Frate Thomas și vouă oamenilor din
Africa de
Sud,
cu
certitudine
sunt
mulțumitor pentru
această haină pestriță. Am să-l îmbrac
cu
ea pe
Iosif,
cândva
în
seara
aceasta
sau
dimineață, cu voia Domnului. E foarte frumoasă.

Acesta este un timp măreț în viața oricărui om, când poate sta în fața
prețului sângelui lui Cristos. Recent am avut multe sarcini referitor la
călătoriile peste ocean și așa mai departe.

Și doar să vă arăt ce însemnătate au lucrurile mărunte: Era cu un timp în urmă,
înainte să cinăm, a venit o doamnă aici și a zis: "Arăți atât de obosit și ostenit, eu

doar îți aduc puțin curaj, Frate Branham, doar îți aduc puțin curaj.” A zis: “În urmă cu doisprezece ani, în Vandalia, Illinois, fiul meu avea doar..., o treime din mintea lui era dusă (celulele din creier sau ceva), el a căzat și a început să aibă crize de epilepsie, până la douăzeci și cinci de crize de epilepsie pe zi.” A zis ea: “ După ce te-ai rugat peste o bucată de haină și s-a pus aceea pe el, din acel moment el nu a mai avut crize.”

Și doamna este pe aici pe undeva; să-și ridice mâna astfel ca să o poată vedea oamenii. Ea este pe undeva pe aici. A dat mâna cu mine doar cu ceva timp în urmă. În spate acolo. Da. Ai vrea să te ridici doar un moment, soră? Noi suntem mulțumitori pentru vindecarea fiului tău prin Isus Cristos. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Apoi, de asemenea, o doamnă a venit aici și mi-a strâns mâna. O doamnă care cu câțiva ani în urmă, cam cinci ani în urmă, a fost o alcoolică, am întâlnit-o acolo afară pe hol. Ea a venit și a dat mâna cu mine și mi-a adus aminte de părtășia noastră, de ceea ce a făcut Domnul pentru ea, fiind la Alcoolici Anonimi. Ea a încercat multe tratamente. Însă într-o seară, Domnul Isus a convins-o să vină la adunare și acolo pe platformă, când ea și-a spus păcatul, Dumnezeu a iertat-o și de atunci ea nu a mai gustat alcool vreodată. Rosella, ești pe undeva pe aici? Era afară la recepție. Aici este. Dumnezeu să te binecuvânteze.

Apoi chiar înainte de asta, Rosella, știind că nu știi nimic despre asta, acolo era o doamnă (cred că era o dansatoare renumită), ea de asemeni era dependentă de narcotice. Și în aceeași seară în care cred că Rosella a fost vindecată, ea a fost chemată din balcon sau de pe platformă. Nu-mi aduc aminte de unde. Numele ei este Helen R-o-m-i-g, Romig. Cred că ea este în sală acum, așa am înțeles. Helen, ai vrea să te ridici? Acolo este, acolo în spate, o narcotică, alcoolică; cum ar trebui să ne facă aceasta să cântăm Mărețul Har... Și văd aici că ea este în lucrarea Domnului, amândouă, în lucrarea Domnului. Din cele mai de jos cartiere ale orașului la cea mai înaltă poziție din lume: să lucreze pentru Cristos. Mărețul Har, ce poate face Dumnezeu.

Nu am vrut să profit de această parte, însă știu că afacerile voastre s-au terminat, față de această parte convenția s-a încheiat, așa știu eu, iar acum urmează să vorbim despre Isus, despre care voi ați făcut-o tot timpul, iar eu sunt atât de fericit să știu că această convenție este una creștină. Acolo unde este stârvul, acolo se vor aduna vulturii, întotdeauna. Astfel suntem fericiți în această seară pentru acest privilegiu.

Acum voi încerca să nu fiu prea lung în vorbire. Mi-e doar îmi place să vorbesc atât de mult, până când... pare că vă rețin prea mult, însă sper să nu o fac. Aș dori să citesc pentru... Am avut în inima mea de câteva ore un mic mesaj la încheiere. Acum, dacă omul de la... inginerul de sunet, sper că se aude bine vocea mea. Mă puteți auzi bine pretutindeni? În regulă, asta e foarte bine. Și acolo în spate? Asta e bine. Am primit puțină răceală în gâtul meu, sau puțină răgușeală, laringită, de la așa mult vorbit și voi încerca să vorbesc cât de încet voi putea.

Acum, în Cartea Deuteronomului al 32-lea capitol și versetul 11-lea, primele două rânduri din versetul 11, aș dori să-l citesc ca text, așa cum a fost, pentru următoarele câteva momente. În timp ce vă deschideți Bibliile, aș dori să-mi exprim sentimentele față de Adunarea Oamenilor de Afaceri creștini. Este o organizație minunată. Dacă este vreo persoană care încă nu este în ea și este om de afaceri, cu siguranță este sfatul meu să intrați în această părtășie minunată, unde nu avem bariere denominaționale. Nu avem nici o lege ci dragoste; nu avem nici un crez ci doar Cristos, nici o altă carte doar Biblia. Și este deschis pentru toți.

Când eram un băiețuș, obișnuiam să ne luăm la întrecere spre scaldă. Și ei nu ar fi... încercam să ne reținem unul pe altul în timp ce alergam spre vechea groapă de scaldat. Ultimul care ajungea în apă era pedepsit, trebuia să aruncăm cu mâl în el. De obicei eu eram primul, deoarece eu aveam mai puține haine față de ceilalți. Eu aveam doar o pereche de salopetă prinsă în jur cu o sfoară de balot, cu un cui în loc de nasture. Știe cineva de aici despre ce vorbesc? Mulțumesc. Singurul lucru care trebuia să-l fac, era să trag de un capăt de sfoară și eram gata pentru scaldă.

Apoi noi aveam un semnal. Și când... Dacă apa era rece, ridicam sus un deget – primul care intra în apă. “Fiți atenți când intrați; e prea rece.” Dacă apa era bună, ridicam două degete; este în regulă, puteți sări. veniți, este în regulă; să sărim în apă, este bună. Apa este bună și caldă.

Iar acum, sper că Domnul vă va binecuvânta pe fiecare dintre voi fraților, slujitori, oameni de afaceri și afacerile voastre anul acesta. În mod special pe cei care veți deveni directori de afaceri, așa cum am auzit că unii vor deveni misionari. Mă rog ca Dumnezeu să fie cu voi. Sper că Domnul va face ca prin marele Său Har, anul viitor când se va ține convenția în orașul dragostei frățești, ca noi să fim acolo toți împreună cu porție dublă. Domnul să vă binecuvânteze.

Acum, la partea sinceră a citirii Cuvântului. “Credința vine în urma auzirii, auzirii Cuvântului lui Dumnezeu.” În Cartea Deuteronomului al 32-lea capitol, citim aceasta:

Așa cum vulturul își scutură cuibul, zboară deasupra puilor ei...

Aș dori să iau ca subiect pentru seara acesta: **Vulturul În Cuibul Său**. Acesta este un subiect mare; nădăjduiesc că Dumnezeu ne va permite să trecem cu bine prin el.

Fiind o persoană din natură, adesea m-am întrebat de ce Dumnezeu își aseamănă moștenirea Lui cu un vultur. Prima mea Biblie a fost natura. Mi-a plăcut atât de mult. Voi Îl vedeți pe Dumnezeu atunci când Îl priviți în natură, deoarece El este Creatorul naturii.

Și păsările acelea mari și experiențele ce le-am avut în munți, la înălțime unde este locuința lor... Când îmi citeam Biblia, păzind vitele, fiind ani la rând paznic (nici măcar conversația nu a ieșit vreodată din mine), mie doar îmi place în natură și să văd cum Dumnezeu se mișcă în universul Lui.

Și acest mare vultur despre care urmează să vorbim acum, am să-l asemăn în această seară cu moștenirea lui Dumnezeu. Am citit că doar în Palestina există 40 de tipuri de vulturi. Cuvântul vultur înseamnă “cel care hrănește cu ciocul.” Care este un simbol frumos a lui Dumnezeu. Dumnezeu își hrănește copiii Lui prin gura Lui, Cuvântul Lui. “Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” El este Vulturul care-și hrănește vulturași cu Cuvântul Său. Eu cred în Cuvânt.

Apoi el este de asemeni asemănat cu a întineri iarăși ca un vultur. Biblia vorbește că vulturul... Așa cum întinerește un vultur. S-a crezut că vulturul, din când în când întinerește, întinerește din nou, de aceea un vultur trăiește așa mult. Însă mai târziu am aflat că de fapt nu că întinerește, ci este un timp când el se simte așa de bine încât se comportă ca unul tânăr. Eu aș asemăna aceasta cu o trezire. Așa e când vulturași lui Dumnezeu înaintează puțin în vârstă, apoi vine o trezire, ei întineresc din nou, se simt tineri din nou simțindu-se bine. Mă simt mult mai bine când știu că e prezența lui Dumnezeu decât în orice alt timp din viața mea: să știu că prezența Domnului e pe-aproape.

Apoi aflăm din nou, că vulturul are două aripi mari. Și acele aripi sunt pentru eliberare. Și ele simbolizează de asemeni Noul și Vechiul Testament. Aflăm de asemenea că vulturul se poate înălța în văzduh mai sus decât oricare altă pasăre. Voi ați auzit vorbindu-se adesea despre ochi de șoim: el este doar un amator față de vultur. De ce? El nu poate vedea nici jumătate distanța pe care o vede un vultur.

Un vultur poate zbura atât de înalt în văzduh, deoarece el este făcut în acest fel. Nici o altă pasăre nu-l poate urma vreodată. Dacă un șoim ar îndrăzni să încerce să urmeze un vultur în înălțimi, el ar pieri în văzduh. De aceea un vultur este o specie creată special să poată urca în înălțimi.

Dumnezeu și-a asemănat profeți Lui cu vulturii. Cu cât mergeți mai înalt, cu atât puteți vedea mai departe. Dacă mergeți în înălțimi și nu aveți ochi să vedeți cât mai departe, nu v-ar face nici un bine să mergeți atât de sus. Astfel Dumnezeu,

când ne duce sus în înălțimi, El ne-a dat un ochi prin care ne dă abilitatea să vedem departe. Îmi place aceea. Cu cât mergeți mai sus cu atât puteți vedea mai departe

Mulți oameni încearcă să arate cu degetul spre cineva, care încearcă să meargă foarte sus. Ei bine, este adevărat că găsim oameni care încearcă să sară în loc ca să zboare și ei vor face o epavă pe malul mării. Însă ei nu vor arăta cu degetul niciodată spre cei care nu pot zbura suficient de sus. Acum, aceia pot zbura atât de sus deoarece ei pot vedea departe.

Acum, vulturul este o pasăre și la fel este puiul de găină. Însă puiul de găină știe prea puțin despre atmosfera înălțimilor cerești; prea puțin știe. Când mă gândesc la vulturi: De câte ori acolo în Vest și sus în pădurile din Nord am urmărit această mare capodoperă a vulturului.

Îmi aduc aminte că eram odată în Cincinnati Zoo, în Cincinnati, Ohio, mă uitam la un vultur care fusese capturat recent. A fost una din cele mai josnice priveliști pe care am avut vreodată privilegiul să văd. Această pasăre mare a cerului a fost capturată și legată de cineva și aruncată într-o colivie mare. Și acest vultur se simțea atât de inconfortabil încât sărea cu toată forța din el, împotriva barelor de metal ale coliviei, fluturându-și aripile doar ca să se trezească căzut înapoi pe spate. Acest sărman vultur se zdrobea de barele coliviei până când toate penele au sărit din aripile lui, iar capul și fața zdrobite.

În timp ce am continuat să-l privesc cum se retrăgea cu mândrie în spate și apoi cu toată puterea lui se arunca în barele acelea, numai ca să cadă din nou înapoi în spate. În timp ce zăcea acolo pe podea, ochii lui obosiți scanau cerul și eu m-am gândit: "Ce imagine compătimitoare. El nu a fost făcut să locuiască pe pământ, el este o pasăre a cerului. El este conceput să trăiască în văzduh, sus departe de toate îngrijorările și necazurile acestei lumi. Însă să vezi o pasăre ca aceea, făcută să se înalțe în văzduh și totuși capturată astfel încât să nu mai poată niciodată străbate cerul albastru."

Și stătea acolo și se uita spre cer, înspre locul pentru care a fost el creat și născut... Însă, prin șiretenia oamenilor a fost aruncat într-o colivie pentru restul vieți. Ce imagine jalnică era!

Dar, fraților, aceea nici nu este o așa imagine. Dar să mergeți aici pe străzile din Chicago sau pe ale altor orașe mari și să vezi bărbați care au fost creați după chipul lui Dumnezeu, să fie fii și fiice a lui Dumnezeu și să-i vezi capturați de păcat, obiceiuri și îngrijorările acestei vieți, sunt într-o stare mult mai compătitoare decât a fost acel vultur.

Omul nu a fost făcut să fie rob. Omul este făcut să fie liber. "Pe acela pe care Fiul îl face liber este cu adevărat liber." El nu trebuie să fie legat în acel fel. Oh, ar lua ore în șir să pot exprima sentimentul din inima mea, diferitele lucruri care-l capturează pe om și privilegiile pe care el le refuză. Omul este făcut după chipul lui Dumnezeu și el nu ar trebui să fie sclavul lui Satan. El nu a fost creat să fie un sclav, ci a fost creat să fie un fiu. Dumnezeu a făcut omul după chipul Lui. A pus în el un suflet nemuritor și o sete după Dumnezeu. Dar omul încearcă să-și satisfacă acea sete sfântă binecuvântată cu whisky, alcool, tutun, diferite distracții și lux. Aceea este lumea. Bărbații și femeii sunt prinși și Ținuți departe de Dumnezeul real - abordându-i-se privilegiile pe care le au: Robiți în păcat, nu că voia lui Dumnezeu ar permite aceea, ci deoarece ei o fac voit.

Ne-ar ajuta să studiem viața vulturului, să observăm conceperea lui și să luăm ca model viața vulturului, comparativ cu condiția noastră. Sper ca prin aceste cuvinte puțin deplasate, Duhul Sfânt să vă ajute să le puneți împreună și să vedeți însemnătatea a ceea ce vreau eu să vă spun.

Vulturul niciodată nu-și face cuibul aici jos pe pământ; îl face cât de sus poate el în stâncă. El este un simbol al bisericii Dumnezeului celui viu. Voi sunteți o cetate, nu în vale, ci așezată pe munte. El își face cuibul sus la înălțime. El îl face acolo pentru ca dușmanul obișnuit să nu-i găsească puii.

Ce privilegiu binecuvântat este să știi că Dumnezeu ne-a ascuns prin sângele lui Isus Cristos în stâncă Calvarului, departe de lătratul dușmanului: departe sus. Oh, când mă gândesc la asta, să avem parte de acest privilegiu care-l avem!

Acolo este unde mama vultur își naște puii, ea îi crește, îi hrănește și le poartă de grijă, acolo sus pe stâncă unde lupii de preerie niciodată nu pot ajunge la cuibul ei; ea stă dincolo de aceștia.

Eu sunt așa de bucuros că avem un Tată ceresc care, dacă noi îi vom permite, El ne va așeza într-un loc unde urletul diavolului nu ne poate deranja, unde momeala de whisky și a cluburilor de noapte nu ne pot atinge, departe de urletul acestei lumi, de toate ademenirile ei și de toate fanteziile ei. Dacă un om a gustat vreodată din acel dar bun a lui Dumnezeu, aceste lucruri devin pentru el moarte sigură.

Și această mamă vultur își așază cuibul ei bine pe stâncă unde își hrănește puișorii ei. Apoi într-o zi ea decide că nu-și va crește puișorii ei ca niște pui de găină. Voi știți, un pui de găină este o pasăre, tot la fel cum este vulturul, dar este o pasăre legată de pământ. Oh, ei pot sări și pot zbura puțin, dar abia își ridică picioarele de pe pământ. Aceasta îmi amintește de așa numită Creștinătate pe care o au oamenii astăzi; doar suficientă religie, să-i facă mizerabili. Asta e corect. Voi știți să ziceți: "Oh, eu am numele meu scris în registru," dar v-ați înălțat voi cândva în locurile cerești?

Acum, puii de găină nu înțeleg despre ce vorbesc vulturii. Însă mama vultur, fiind o mamă reală, este ferm decisă că puii ei nu vor umbla ca niște pui de găină. Astfel, ea va veghea asupra lor până când vor avea penele crescute pe ei. Ea va veghea asupra lor. Apoi, într-o zi va lua decizia că este timpul să schimbe poziția. Sunt atât de bucuros pentru că Dumnezeu nu ne ține să ne învechim; El are tot timpul ceva nou pentru noi, binecuvântare după binecuvântare. După cum spunea faimosul poet, obișnuiam să îi cânt cântarea când eram la vechea Biserică Baptistă din Kentucky, "Valuri de bucurie peste sufletul meu, precum vin valurile mării." Prima dată când am stat în fața

celui mai mare volum de apă, a fost aici la lacul Shore Drive, cam cu douăzeci și cinci de ani în urmă și priveam cum veneau acele valuri mari. Ele veneau doar ca să se retragă din nou și apoi să vină iar. Acela-i felul cum cred că s-a gândit poetul când a scris: "Valuri de bucurie peste sufletul meu, precum vin valurile mării." Revărsându-se din nou și din nou peste mine, o binecuvântare constantă

Acum mama vultur, urmează să le schimbe biserica puișorilor ei. Astfel, profetul vorbește aici, desigur principal vorbind, despre Iacov, cum nu a fost alt Dumnezeu înaintea lui; el nu a cunoscut un alt Dumnezeu. Însă el a zis: "Așa cum vulturul își scutură cuibul său." Vine un timp când vulturul se gândește că puii lui s-au maturizat suficient; a sosit timpul să-și scuture cuibul.

Uneori Dumnezeu face același lucru în biserică. Chiar când noi am stabilit toate acelea pe ceva, Dumnezeu scutură cuibul. El l-a adus pe Martin Luther din Catholicism, apoi când ei au ajuns așa de rigizi El a scuturat cuibul și l-a trimis pe John Wesley. Când Wesley a înțepenit, El a scuturat cuibul și a trimis Penticostalii. Este timpul ca cuibul să fie scuturat din nou, pentru că prea am stabilit-o din nou.

Într-o zi mama vultur a zburat deasupra cuibului într-un fel neașteptat pentru puii ei. Oh, eu m-am așezat și i-am privit plângând ca un bebeluș, priveam prin binoclul meu cum îi antrenează, mi-am legat calul undeva și îi urmăream. Și ea zbura înspre cuib dând din aripile ei mari și le făcea avânt cu ele. Le vântura toate penele care trebuiau să cadă din ei. Deoarece se pregătea să le de-a prima lecție de zbor. Și voi nu puteți avea penele care trebuie să vă cadă atunci când voi zburați de unul singur pentru Domnul. Ea a zburat spre cuib și ei au avut vâjâitul unui vânt puternic. Puii nu l-au mai simțit înainte, deoarece s-au născut în crăpătura stâncii. De ce? Erau vulturi. Însă Dumnezeu a schimbat aceea, le dădea ceva nou.

La fel s-a născut și biserica, în crăpătura stâncii. Dumnezeu scutură uneori cuibul venind în el cu un vâjâit de vânt puternic așa cum a făcut-o în ziua Cincizecimii și

toate penele vechi lumești care trebuie să cadă, zboară de pe noi. El trimite o trezire a Cincizecimii și scutură cuibul.

Apoi El scoate un anumit sunet. Oh, toți vulturași știu atunci că ceva urmează să se întâmple. Sunt vulturi; acesta-i motivul. Când vedeți că vine un timp de scuturare, vulturii sunt gata pentru o binecuvântare. Biserica este gata pentru ceva, adevărata biserică a lui Dumnezeu, atunci când ei văd că vine un timp de scuturare.

Apoi, bătrâna mamă de vultur își întinde aripile și pui aceia de vultur știu cumva prin natură; la fel cum știe un vițeluş când se naște să se ridice și să se alăpteze de la mama lui. Nu este nimic acolo să-i spună, ci este Dumnezeu care-i spune. Acei vulturași știu cum să-și prindă piciorușele în aripile ei și cu ciocul lor mic să se țină de o pană tare; Dumnezeu le spune cum.

Și biserica Dumnezeului celui viu știe cum să se țină de Cuvântul lui Dumnezeu - de cele două aripi mari ale eliberării - și să se țină de fiecare promisiune divină, atunci când o zguduitoră puternică lovește locul. Ei știu cum să se țină. Ceva le spune cum. Lumea poate va zice: 'Fanatism,' însă ei se vor prinde de aripi, își vor lua ciocul și se vor prinde cu el de o pană mare, puternică; Dumnezeu le spune cum.

Când mama vultur își întoarce capul ei mândru și își vede puișorii ei pe aripi... Eu deseori m-am gândit la ceea ce va face Dumnezeu când El va vedea Biserica Lui luându-și poziția în Cuvânt, să pretindă fiecare promisiune care a făcut-o Dumnezeu. Cum își întoarce El înspre ei capul cu mândrie și îi iubește cu o dragoste reală, văzând fiecare membru al trupului cum își ia locul poziționat; creștinul care face afaceri își ia locul, predicatorul își ia locul; profetul își ia locul.

Apoi mama vultur scoate un anumit sunet, pentru că inima ei tresaltă și e plină de bucurie, deoarece micuții ei vulturași își cunosc locul și ei sunt toți gata. Astfel

scoate un sunet și se înalță în văzduh. O, ce zi, când Dumnezeu își pune biserica Lui în Cuvânt, vine o anume oră când noi zburăm departe pe aripile măreței Păsări Pestrițe, marelui Vultur a lui Dumnezeu, marelui Duh Sfânt, ancorat în Cuvânt.

Acum, este un lucru foarte ciudat ceea ce face ea mai departe. Se ridică sus, cât de sus poate, cu acei vulturași care nu murmură nici un pic. Ei își Țin ciocurile lor fixate în penele ei; ei doar nu pot murmura. Și acela-i felul cum își duce Dumnezeu, Biserica. Dacă voi sunteți cu adevărat stabiliți în Cuvânt, voi nu murmurati, voi doar continuați. Dacă Dumnezeu a făcut promisiunea, El poate să și-o Țină.

Deci, ei doar se Țin și mama vultur îi duce în locurile unde ei nu s-au gândit niciodată că vor ajunge, atunci când ea se înalță în văzduh. Doar zboară înainte în cerul albastru luminos. Și acum un lucru ciudat: Când ea ajunge acolo sus, ea îi scutură jos pe fiecare din ei, chiar în mijlocul văzduhului.

În același fel face Dumnezeu cu biserica: îi scutură jos; zburați singuri. Și lucrul ciudat este că după ce i-a scuturat jos, nu-i lasă acolo, se rotește în aer, se retrage și zboară în jur, urmărindu-i. Și acei micuți știu ce să facă, pentru prima dată bat din aripioarele lor. Oh, ei se rotesc în tumb și orice mai fac, însă ei dau din aripi, oricum; ei fac ceva efort. Și dacă a fost vreodată un timp când biserica avea nevoie să de-a din aripi, aceea este acum.

Acum puii de vultur nu se îngrijorează, pentru că sunt toți conștienți. Ea doar zboară în jos, se aruncă drept sub el, îl prinde și-l aduce înapoi, din nou în har. Aceasta este mama noastră măreața, Duhul Sfânt. Deci, nu vă temeți de fanatism, sau de foc străin, mama noastră veghează asupra noastră.

Când ea face acele rotiri, este rapidă? Ar trebui să o vedeți. Și lucrul e că, ea poate prinde mai mulți odată, iar dacă vreun vulturaș obosește – doar se rotește din nou și din nou și din nou și nu-și mai poate trage respirația – ea îl poate prinde pe unul cu un picior, pe altul cu celălalt picior și pe altul cu ciocul. Oh, puii

de vultur nu au nici o grijă, deoarece ei nu se încred în propria abilitate, ci se încred în veșnică prezentă și abilitate a mamei care veghează asupra lor.

O, Doamne, atât timp cât El veghează, atât timp cât este Cuvântul Lui, atât timp cât te protejează acolo afară, de ce vă este frică? Ei doar au un jubileu de Cincizecime de modă veche acolo sus, doar dau din aripi, încercând să facă ceea ce face mama. Și ea veghează asupra lor pentru că sunt a ei. O, ce minunat.

Apoi, după ce termină aceea cu ei, având distracția lor, când ajung ceva mai jos, ea zboară repede și își întinde aripile ei mari și toți doar se bucură; convenția s-a terminat. Și ei își înfig ciocul lor în aripile ei luminoase, spunând, "O, mamă, ce timp minunat am avut!" Iar ea îi duce din nou jos pentru ceva nou. Îi așază jos într-un loc mare verde. Ei nu și-au mai pus picioarele în acel loc. Deci, ei sar jos și au un alt jubileu. Și stau acolo culegând fără nici o grijă. După ce a terminat, ea zboară de acolo pe un pisc înalt, de unde veghează asupra puilor de vultur. O, vai de vreun coiot care ar încerca vreodată să vină în jur. Sau vreun șoim, mai bine nu ar încerca să facă ceva. Deoarece ea veghează asupra propriilor vulturași.

Acesta-i Domnul nostru în această seară. Atunci când El a murit pentru noi la Calvar, El a urcat pe marile metereze ale gloriei și stă la dreapta Măririi, El veghează asupra noastră. Ce ne pasă de ceea ce spune lumea, ceea ce cred oamenii? Doar aveți un timp minunat, bucurați-vă! Lumea e plină de nevrotici. Aflu astăzi, că unii dintre acești mari comedianți (aș putea spune câteva nume: Elvis Presley, Arthur Godfrey, mulți dintre ei), ei trebuie să aibă trei sau patru psihiatri pentru a le menține activitatea. Dar, frate, dacă ei ar uita doar acele lucruri și ar schimba acele glume murdare într-o laudă bună lui Dumnezeu de modă veche, i-aș prezenta la Cineva care ar veghea asupra lor și i-ar proteja, ei nu ar mai avea nevoie de nici un psihiatru. Acesta-i adevărul.

Deci, cât de ușor, acestea sunt doar cu ușurința; ei aveau un alt jubileu, ciuguleau doar iarba verde la care nu s-au gândit vreodată că crește. Dacă nu credeți că Dumnezeu are lucruri pentru voi de care nici nu știați că această lume le poate produce, doar veniți o dată și faceți un raid. Acesta-i adevărul.

Ea veghează asupra lor. Sunt moștenirea ei, preaiubiții ei. Ei sunt cei pentru care a muri ea și îi veghează. Și uneori când vine o furtună... Nu cu mult timp în urmă, în Colorado, stăteam întins pe jos; priveam la un vultur bătrân cum își ducea puii pentru primul zbor, zborul de testare. După ce i-a dus în vale, ea a plecat în sus. Acolo venea ceva din nord; cerul s-a schimbat puțin în verde. Fratele Ford știe ce înseamnă să vezi cum se întunecă cerul peste munți: nu a durat mult până când vânturi puternice loveau valea.

Și i-a vegheat atât timp cât a putut, pentru că briza sufla; apoi ea a scos un țipăt mare și a coborât din vârful acelei stânci în vale; și-a desfăcut aripile ei mari și fiecare vulturaș a sărit deasupra. Și așa cum ea își întindea aripile ei mari și vântul venea aproape cu patruzeci de mile pe ora sau mai bine, pe acel munte, ea a străpuns doar acel vânt și a mers direct în stâncă cu ei, pentru siguranță.

Stăteam întins pe jos; am început să plâng ca un bebeluș. Am zis: "O, Isuse, Tu ai plătit prețul pentru biserica Ta; ai așezat-o lângă ape liniștite și pășuni verzi, pentru a avea un timp minunat bucurându-se și laudându-Te pe Tine. Tu ai urcat pe meterezele gloriei și Tu veghezi asupra ei. Și într-o zi Tu vei veni din nou să-Ți întinzi aripile Tale ca să o duci înapoi sus în ceruri, dincolo de necazul cel mare și de lucrurile care vor veni pe pământ.

Am rămas impresionat odată, vorbind despre un vultur, am auzit despre un fermier care a pus o găină la clocit. Și de obicei femeile știu câte ouă trebuie puse sub o cloșcă. Mă îndoiesc ca aici să fie vreo femeie care să știe câte ouă trebuie puse pentru o serie de pui. Scuzați-mă; trebuie cincisprezece. V-am spus. Ha-ha-ha. Cincisprezece pentru o serie de pui.

Astfel, acest fermier, a primit un ou de vultur. Și pentru că îi lipsea un ou de găină pentru o serie de pui, a pus oul de vultur sub cloșcă. Și în momentul în care au ecluzat, acesta a fost cea mai amuzantă arătare dintre toți acei pui de găină. De ce? El nu putea înțelege despre ceea ce ciripeau puii; el vorbea într-o altă limbă. El nu înțelegea despre ce vorbeau puii de găină. Sper că știți ce vreau să spun.

Apoi, el i-a supravegheat, doar nu a știut ce să facă. Și toți puii îl ciupeau, deoarece ei spuneau că el este un tip ciudat. Probabil că era. Dar el era un vultur de la început. Ei puteau să-și întindă aripioarele lor, să Țopăie prin jur și el doar se uita la ei. Ei erau în felul cum erau. Când bătrâna găină începea să cloncăne, toți puii înțelegeau ce se cloncănea, astfel toți puii de găină alergau spre ea, dar puiul de vultur nu a înțeles acel clonc. Și nu a alergat acolo pentru că nu înțelegea acel fel de cloncănit. Eu nu voi spune mai multe, însă sper că înțelegeți ce vreau să spun. El nu înțelegea aceea. El vorbea diferit.

Știți, eu vorbesc despre unele dintre aceste găini bătrâne care vă scoate la o mică scaldă pe faleză și în toate aceste alte locuri, vă dezbracă de hainele voastre, și vă așază acolo afară... Oh, voi înțelegeți la ce mă refer. Știți voi băieți, jos la sala de biliard, unde vă duc ei și vă dă să beți un pahar de prietenie și toate celelalte. Un copil a lui Dumnezeu cu o naștere din nou reală nu știe nimic despre acele lucruri. Ei spun: "Oh, noi aparținem de biserică." Însă voi nu înțelegeți nici un clonc. Acela-i adevărul. Tu te-ai născut un vultur; Dumnezeu îi cunoaște pe ai Lui. El va cunoscut înainte de întemeierea lumii și v-a predestinat să fiți fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Acum, noi observăm că această găină bătrână, de fiecare dată când ea găsea câte o goangă sau altceva, cloncănea către puii ei de găină și toți puișorii veneau la ea; însă puiul de vultur venea în spatele lor și se uita în jur. El era o mică creatură comică.

Însă știți, într-o zi ea era afară în curtea găinilor hrănindu-și puii și s-a întâmplat ca mama vultur să zboare pe acolo. În timp ce ea zbura pe acolo, umbra ei mare a trecut deasupra curții găinilor. Ea s-a uitat jos și și-a văzut puiul ei. El îi cunoaște pe cei ce sunt ai Lui. Ea l-a strigat și când l-a strigat puiul de vultur și-a întors capul și a început să se uite în sus. Acesta-i modul în care el ar trebui să privească tot timpul. Și când s-a uitat în sus, ea a strigat spunându-i, "Fiule, tu nu ești un pui de găină; tu ești al meu!"

Mă bucur că Dumnezeu are copii: toate categoriile de viață, oameni de

afaceri, oricare ar fi, însă Dumnezeu îi știe pe ai Săi. Și când ei aud Evanghelia, puterea lui Isus Hristos, ei cunosc acea voce. "Oile Mele cunosc glasul Meu."

Oh, cum am fost îndoit de tot cu un pix mare denominațional în spatele meu, dar într-o zi am auzit un glas venind de sus, nu de la sediul central, nu de la Prezbiter, nu de la comitetul de diaconi, nici de la Episcop, ci am auzit un strigăt venit din cer. Oh, ce fior real simt în inima mea.

Bătrâna mamă vultur a spus: "Tu nu ești un pui de găină; tu nu aparții de acel loc. Tu ești al Meu." Și se întreba ce ar putea face, aceea este ceea ce a vrut.

Știți voi, poate sunt mulți pui de vulturi, care de mult timp umblă prin vechiul coteț de găini denominațional și sunt prezenți aici în această seară. Acela-i adevărul. Însă sper să vă cheme și să vă spună: "Fiule, tu ești al Meu." "Ce trebuie să fac, Doamne?" Acela a fost strigătul. Ea a zis: "Doar fă primul mare salt și dă din aripi."

El a făcut prima săritură, a bătut din aripile lui; apoi a aflat că nu mai era legat de pământ în continuare, deoarece el stătea deja pe stâlpul curții găinilor, chiar în mijlocul unei organizații Penticostale. Mama lui i-a zis, "Fiule, trebuie să vii mai sus de atât, altfel nu te pot prinde." Îi spunea: "Fă o altă săritură și te voi duce pe aripile mele."

Ceea ce are nevoie biserica Dumnezeului celui viu în această seară, este să facă o altă săritură de la toate barierele denominaționale, din toate istmurile. Dezleagă fiecare viață, fiecare linie, du-te liber și fă o săritură; El te va purta departe pe aripile unei mari păsări pestrițe.

În adunări ca acestea, într-un timp ca acesta, într-o audiență ca aceasta este unde putem face acest salt mare pentru a simți puterea Lui, să ajungă sub noi cu Cuvântul Lui și să ne ducă departe de aceste mici îngrijorări pământești și alte

lucruri pe care le avem. El este Tatăl nostru; El vă iubește. Timpul scuturării cuibului a venit deja, însă noi avem nevoie de o altă săritură. Noi am ajuns până pe stâlpul curții găinilor, însă avem nevoie să fim liberi ca să putem zbura pe aripile Lui pentru primul nostru zbor solitar. Ce bucurie va fi când marea zi finală va sosi. Pentru acei care știu cum să facă saltul și să-și întindă aripile, pentru cei care știu cum să o facă, într-una din zile El va veni; marele Vultur al cerului va veni în glorie și își va întinde marea lui Putere – Duhul Sfânt – și cei care sunt magnetizații de El, vor face un raid pentru eternitate, pentru totdeauna.

Nu demult, eram în Gary, Indiana și cineva m-a dus la niște mori. Și i-am privit în timp ce ei măturau... Înainte de a pleca ei au măturat micile talașuri de pe podea. Și omul mi-a spus: "Privește la asta un minut." A apăsat pe un buton și de undeva din spate a venit un magnet mare. A coborât și în timp ce a trecut prin aceea grămadă mare de talaș, acel șpan doar s-a lipit de acel mare magnet. Apoi s-a dus undeva unde l-a demagnetizat într-o... la turnătorie unde a fost pus într-o oală mare pentru topit. Am stat acolo pentru un moment și inima mea îmi tresălta. Am spus: "Slavă Domnului!" Și omul mi-a spus: "Ce s-a întâmplat, frate Branham?" Am spus: "M-am gândit la ceva." El mi-a spus: "Cu siguranță că te-ai gândit." Cred că l-am speriat.

Apoi am spus: "Acolo în spate undeva este un magnet care așteaptă." Și am spus: "Vreau să te întreb ceva." Am spus: "De ce nu s-a lipit tot talașul?" El a zis: "Parte din el, domnule, este aluminiu; el nu se magnetizează de magnet." Am exclamat: "Slavă Domnului!" Și am spus: "Dar de ce nu s-au lipit acele bucăți de fier?" A spus: "Sunt înșurubate de podea." Am spus: "Slavă Domnului!"

O, frate, într-o zi va veni Domnul Isus, marele Vultur al cerului și numai acei care sunt magnetizați de puterea Duhului Sfânt vor merge în acel zbor. Înșurubați în crezuri și denominațiuni, șpan de aluminiu cu gândire slabă și ambiții slabe... Eu cred cred că biserica lui Dumnezeu ar trebui să aibă cea mai înaltă gândire, cea mai înaltă ambiție din lumea aceasta, să vrea să locuiască cu Creștini: Să preseze spre semnul înaltei chemări a lui Cristos, cu siguranță!

Eram într-o zi sus în munți, la vânătoare de elani. Era la începutul sezonului; încă nu veniseră zăpezile să-i alunge în jos, astfel a trebuit să merg sus, în jur, pe marginea pădurii. Mă plimbam pe acolo prin jur; nu era nici o persoană pe o raza de 70 de mile de mine, după câte îmi aminteam eu. Domnul Jeffries, fermierul, a luat o altă cărare și s-a dus în altă direcție, iar noi trebuia să ne întâlnim după vreo patru zile.

Mi-am legat calul în dimineața aceea și am plecat sus de tot, în zona unde cu ani în urmă obișnuiam să mănăm vitele. Și în acea zi când eram acolo, mă plimbam, fiind la vânătoare de elani și dintr-o dată a venit o ploaie. M-am tras după un copac bătrân doborât de vânt, iar ploaia a trecut pe deasupra. A plouat puțin; apoi a nins puțin, iar apoi a strălucit soarele și așa mai departe, cum se întâmplă toamna în Octombrie, sus în munții din Colorado.

Și am rămas uimit de ceea ce s-a întâmplat în acea zi; întotdeauna îmi va rămâne în inimă. Priveam cum trecea ploaia, m-am udat puțin, astfel îmi ștergeam fața și m-am îndepărtat din spatele copacului. În timp ce stăteam acolo am auzit ceva din depărtare, de sus de pe creastă, un lup bătrân a început să urle și perechea lui îi răspundea jos în vale.

Mama mea era pe jumătate Indiancă, după cum știți și oh, când David a zis, "Adâncul cheamă adâncul." Ceva de aici de jos cheamă... Îmi place sălbăticia și când am auzit lupul acela bătrân urlând și perechea răspunzându-i, ceva din adâncul interiorului meu a început să cheme.

M-am uitat și soarele trecea printre stânci în orizontul vestic. În timp ce apunea, mă uitam cum se mișcă strălucind peste plantele umede care au înghețat de la ploaie și a format un curcubeu. Chiar atunci am auzit turma de elani care o urmăream, am auzit bătrânul elan mascul răgând acolo departe în marele desiș. Oh, am început să plâng. Nu m-am putut abține. Ceva din mine iubește natura. "Adâncul cheamă adâncul la sunetul căderii apelor Tale"

Dacă există ceva care cheamă după un adânc, trebuie să fie un adânc să-i răspundă. Înainte să fi fost o aripioară pe spatele unui pește a trebuit să fie apă în care el să înoate, altfel nu ar fi avut aripioare. Înainte să fi crescut un pom pe pământ, trebuia să fie mai întâi un pământ, altfel nu ar fi fost nici un pom.

Cu câțiva ani în urmă am citit despre un băiețel care a mâncat gumele de la creioane. Apoi mama lui l-a găsit mâncând pedala de la o bicicletă. O examinare la o clinică a arătat că el avea nevoie de sulf. Dacă există ceva în voi care tânjește după sulf, trebuie să fie un sulf să-i răspundă.

Și de altfel, înainte să fi fost o creație, trebuia să fie un Creator să o creeze. Nu există nici un bărbat sau femeie care a gustat odată din Dumnezeu și care chiar acum să nu dorească mai mult din Dumnezeu. Voi tânjiți după mai mult din Dumnezeu. Dacă există o dorință în voi pentru mai mult din Dumnezeu, pe undeva trebuie să fie mai mult din Dumnezeu de primit. Noi trebuie doar să sărim jos de pe stâlpul cotletului. Asta e tot.

Și în timp ce ascultam aceea și priveam culorile curcubeului, m-am gândit la haina lui Iosif din mai multe culori. M-am gândit la curcubeul din Apocalipsa 1, legământul pe care l-a făcut Dumnezeu în Geneza cu oamenii de pe pământ și l-a confirmat prin Cristos. Am început să mă învârt în jurul aceluia copac ca un om nebun și să strig cu toată puterea glasului meu... nu mi-a păsat. Era ceva adânc în mine și nu mă puteam abține. Îl vedeam pe Dumnezeu în curcubeu; Îl vedeam pe Dumnezeu în apusul soarelui; puteam să aud chemarea lui Dumnezeu prin lup; puteam auzi chemarea lui Dumnezeu peste tot. Dacă îl aveți pe Dumnezeu în interior, Îl veți vedea peste tot unde vă uitați. Acesta este adevărul. Dar El trebuie să vină în interiorul vostru mai întâi. El trebuie să vă schimbe dintr-un pui într-un vultur. El trebuie să vă dea o dorință în interiorul vostru să faceți ceva. Acesta este adevărul.

Și în timp ce priveam, deodată am auzit o veveriță mică de pin. Poate voi fraților știți ce sunt ele, ele sunt polițistul pădurii; fac mult zgomot și nu ajung nicăieri. Stătea acolo pe un trunchi de copac și doar, "Bla, bla, bla, bla.". M-am gândit,

“Sărmană micuță, ce faci tu?” Și bătrânul fermier, el a fost un om destul de dur până când a fost convertit. Obişnuia să-mi spună că sunt blestemate. Apoi eu i-am spus: “Tsk, tsk, tsk, cam un astfel de limbaj.” Însă ea doar a continuat.

Însă m-am uitat și ea nu mi se adresa mie; era acolo un vultur mare care forțat de furtună s-a refugiat sub acest trunchi doborât de vânt. Și aceea veveriță doar sărea. “Oh” am spus, “Acum văd de ce erai așa de zgomotoasă.” Ea nu se uita la mine; se uita la acel vultur.

Deci acel vultur a fost forțat de furtună să coboare sub acel trunchi căzut, mă uitam la el câteva momente și m-am gândit, “Dumnezeule, de ce mi-ai schimbat gândul de acolo departe să privesc aici jos? Ce este în aceasta? Aici este o veveriță mică săritoare. Și acolo este un vultur bătrân; singurul lucru pe care-l face, este să zboare în văzduh.” Dar, m-am gândit, “De ce mi-ai schimbat gândul ca să mă uit în această direcție?”

Și în timp ce mă uitam la bătrânul vultur, el a continuat să-și miște aripile. M-am gândit, “Ți-e teamă de mine?” Am spus, “ Eu am o pușcă aici; te-aș fi putut împuşca dacă voiam.” Mi-am apucat puşca în acest fel și mă uitam la el. Cu ochii lui mari mă privea și el, continuând să-și miște penele. M-am gândit, “Da, văd de ce ești așa de curajos. Acesta-i motivul că nu ești un laș: Dumnezeu Ți-a dat două aripi mari puternice, și tu ai încredere în aripile acelea.”

Dacă aş putea lua aripile Bibliei, Cuvântul scris al lui Dumnezeu, pe care Dumnezeu l-a dat bisericii Lui să zboare cu el și să avem așa de multă încredere în Cuvântul lui Dumnezeu, prin Duhul Sfânt, să ne folosim de briza lui care să ne ducă departe... Dacă am avea tot atâta încredere cum are vulturul în aripile lui! El ştia că poate să facă o săritură și să ajungă deasupra desişului acela și eu niciodată nu l-aş fi putut împuşca dacă aş fi vrut. El avea încredere în ele.

Am continuat să-l privesc și după un timp el s-a oboșit să tot asculte la micuța veveriță de pin și a făcut doar o săritură mare, a bătut din aripi de vreo două ori și

știți ce a făcut? Nu a mai dat din aripi. A știut cum să-și așeze aripile. Și a ținut aripile în felul acesta și de fiecare dată când sufla vântul, doar îl ridica, îl ridica. Am stat și l-am privit până ce a devenit doar un mic punct. Apoi am plâns ca un bebeluș. M-am gândit, “Dumnezeule, asta este; asta este!”

Dacă biserica ar ști doar cum să-și așeze aripile ei, aripile credinței în promisiunea lui Dumnezeu și să nu bată din aripi puțin aici și puțin acolo și să se atașeze de Metodști, să se atașeze de Bapști, să se atașeze de Prezbiterieni, să se atașeze de Unitarieni, de Penticostali, să se atașeze la orice ism mic care vine pe acolo. Nu aceasta este. Ci este doar să vă așezați aripile voastre în promisiunea Lui și să lăsați ca Duhul Sfânt doar să vă ridice, să vă ridice sus, mai sus, mai sus.

El a lăsat-o acolo pe acea veveriță mică bătrână legată de pământ, “Bla, bla, bla – zilele miracolelor au trecut, nu mai există un astfel de lucru ca botez al Duhului Sfânt, voi sunteți doar un grup de idoli, aceea este tot ce sunteți.” Cam în acest fel este. “Nu mai este un astfel de lucru.” Vulturul doar a plecat, a plecat înainte sus mai sus lăsând acel vechi bla; bla aici și bla, bla acolo în urmă.

Dumnezeu să ne ajute să luăm aripile vulturului și să zburăm spre fiecare promisiune Divină pe care ne-a dat-o Dumnezeu în Biblie. Acesta-i motivul de ce în seara aceasta, acel băiat cu epilepsie este perfect sănătos, deoarece credința lui era așezată în aripi. Dumnezeu l-a mutat din boală în sănătate. Acesta este motivul pentru care această domniță drăguță care stă aici și cealaltă de aici din spate; erau alcoolice, foloseau narcotice, droguri prieteni și așa mai departe; nu de aceea s-au vindecat pentru că s-au dus la Anonim și au făcut aceasta și au făcut poze. Ele nu au făcut așa ceva. Ele doar și-au așezat aripile credinței lor în promisiunea lui Dumnezeu și au spus: “Dumnezeule, Tu ai promis; promisiunea este a mea.” Și aici sunt ele în această seară cu stare mentală bună, sănătoase, puternice. Iar drogurile și băutura încă stau în jgheaburi.

Acesta-i motivul pentru care tu nu ești acolo afară, femeie, în această seară, ca o prostituată pe stradă. Acesta-i motivul, domnule, că nu ești acolo afară pe străzi ca un contrabandist sau bețiv, este din cauză că ți-ai așezat aripile în

promisiunea lui Dumnezeu; și prin credință Duhul Sfânt te-a ridicat dincolo de barierele denominaționale. De aceea Oamenii de afaceri creștini stau aici în această seară și această convenție are loc, este deoarece ei și-au așezat aripile lor, au ridicat miza lor undeva departe. De aceea este această părtășie aici în această seară, pentru că bărbați au îndrăznit să-și așeze aripile lor.

Prietene, lasă-mă să-Ți spun aceasta în această seară: Vulturul își scutură cuibul și dacă este cineva în această clădire care îndrăznește să-și stabilească aripile în promisiunea lui Dumnezeu, în Cuvântul Lui, Dumnezeu vă va schimba de la această viață mizerabilă, nedreaptă și egoistă pe care o trăiți și vă va face liberi și fericiți, să trăiți deasupra păcatului și să trăiți într-o atmosferă binecuvântată, despre care lumea și puii de găină nu știu nimic.

Să ne aplecăm capurile pentru un moment, în timp ce ne gândim la aceste lucruri. Acum, convenția s-a terminat. Biblia spune: "...orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească." Ca și convenție, nu a realizat prea mult. Dar prietene păcătos, ce a realizat pentru tine? Dacă privești la atitudinea oamenilor, care odinioară umblau pe străzi așa cum faci tu; și acum aici sunt ei în această seară ca fii și fiice a lui Dumnezeu. Vezi oameni de afaceri care obișnuiau să înșele și să fure, să mintă, care obișnuiau să-și bată vecinul. Vezi femei care trăiau imoral și vezi cum trăiesc ele în această seară. Vezi alcoolici și dependenți de droguri și orice altceva din felul lumii în care au trăit și privește felul în care trăiesc în această seară. Ei au crezut în ceva diferit. Cristos este acela. Cristos este Vulturul bisericii. Cristos este Cel Mare. El este cel care stârnește emoțiile tale. El este cel care stârnește mintea voastră pentru ceea ce gândiți acum.

Nu ai vrea în seara aceasta, prin credință, să te ridici și să folosești chiar lucru pe care îl ai, mâna ta și inima ta și să le așezi pe aripile Cuvântului Său și să spui: "Dumnezeule, eliberează-mă de toate aceste griji și îngrijorări ale lumii și fă-mă al Tău începând din această seară." Înainte să ne rugăm, cu capurile voastre aplecate, toți creștinii să se roage, mă întreb în această seară în Numele lui Cristos, dacă este aici vreo persoană care încă nu a experimentat un adevărat sentiment de fericire și eliberare în Cristos Isus, eliberat de lucrurile lumii. Ai vrea tu să fii liber? Ai vrea tu să ridici mâna înspre El și prin aceasta să spui: "Frate

Branham, roagă-te pentru mine. De acum vreau să fiu Creștinul despre care ai vorbit tu.” Vrei tu să-Ți ridici mâna? Dumnezeu să te binecuvânteze. Altcineva. Dumnezeu să te binecuvânteze. Altcineva să mai ridice mâna... Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Altcineva mai este?

Sus în balcon, ridicați-vă mâna, poate spuneți: “Frate Branham, eu aparțin de biserică.” Acesta este adevărul. “Eu aparțin de biserica pentecostală.” Aceea nu contează că unde aparții. Tu încă ești legat de lucrurile pământești cu grijile și lucrurile vieți; de ce să nu te eliberezi în această seară? De ce nu vii, să pășești în această promisiune a lui Dumnezeu? “Prin credință, Doamne, îmi întind micuțele mele aripi în această seară, Tu mi-ai dat micuțele aripi ale credinței pe care le am; voi da din aceste aripi în Numele Tău până când voi ști să zbor.” Ai vrea să-Ți ridici mâna și să spui: “Roagă-te pentru mine, Frate Branham. Chiar acum doresc să-L accept pe Cristos ca să mă ajute.” Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Altcineva? Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze în balcon. Acesta este adevărul.

Mai este cineva? Mie nu-mi pasă ce ești, membru de biserică, doar ridică-Ți mâna și spune: “Amintește-mă, Frate Branham; eu vreau să am acum această experiență.” Dumnezeu să te binecuvânteze acolo în spate, domnule. Dumnezeu să te binecuvânteze acolo în spate în colț. Dumnezeu să te binecuvânteze aici în partea aceasta. Aceasta este corect. Altcineva pe aici în balcon, oriunde, doar ridică-Ți mâna. Și prin aceasta...

[Întreruperi pe bandă]... predicator, poate predica pentru un tichet de masă, poate predica doar pentru supraviețuire. Frate, prinde-te cu mâna de Cristos în această seară și spune: “Dumnezeule, taie de la mine aceste lucruri.” Dacă tu predici doar pentru banii care îi obții din aceasta, să-Ți fie rușine, păstorul, să-Ți fie rușine. Sau doar ca să fii popular, sau doar ca să participi la convenție, ca să te bucuri de binecuvântări și să ai părtășie, doar pentru acestea ești tu un creștin? Să vă fie rușine. Dacă nu vrei să mori faȚă de tine însuti și să jertfești tot ceea ce ești, frate, pentru cauza lui Cristos, atunci să-Ți fie rușine. Și ridică-Ți mâna și spune: “Zidește în mine, Dumnezeule, o inimă curată.” Ai vrea tu să-Ți ridici

mâna și să spui: "Fii milostiv cu mine, Isuse." Mulți și-au ridicat mâinile; vom avea un cuvânt de rugăciune doar în câteva momente. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Aceasta e corect. Țintiți cât mai sus; aceea este calea. Amin. În timp ce așteptăm un moment...

Voi omenii de afaceri, cum rămâne cu voi? Într-una din aceste zile voi veți părăsi afacerile voastre. Nu contează cât sunteți de prosperi, voi veți părăsi afacerea aceea. Fiecare cent pe care l-ați făcut va fi împărțit între rudeniile voastre și se vor certa și lupta în continuare. Deci câte comori ați strâns acolo în cer? Ce știți voi despre Cristos? Îl știți voi doar ca Cel care v-a binecuvântat sufletul vostru? Amintiți-vă, ploaia cade peste cel drept și peste cel nedrept. Deci vreau să spun, Îl cunoașteți voi pe Cristos?

Voi poate spuneți, "Ei bine, eu cunosc Biblia destul de bine." A cunoaște Biblia nu înseamnă viață.

"Cunosc cateheza." Acea nu este viață. Însă a-l cunoaște pe Cristos, este viață. Acea este singura cale ca să poți să ai viață. Poate cunoști cum să faci afaceri, dar Îl cunoști tu pe Cristos? Poate cunoști Biblia, dar Îl cunoști pe Cristos? Dacă nu Îl cunoști, în adevărata iertare a păcatelor și a botezului cu Duhul Sfânt... Eu nu mă refer doar la multă gălăgie; eu nu mă refer la multe din *astea* sau din *acelea*; mă refer să-L cunoașteți pe El: că adevărata iertare a păcatelor a venit în viața ta, și lucrurile vechi au trecut și toate lucrurile au devenit noi. Dacă nu Îl cunoști în acest fel, în libertate și dragoste, acea dragoste divină... Dacă Îl iubești suficient de mult, tu nu vei face nici unul din lucrurile lumii.

Precum un bărbat, dacă el își iubește soția, ea nu are nici o grijă că el ar pleca cu alta. La fel soția față de bărbat și bărbatul față de soție. Dacă vă iubiți, cu o dragoste reală unul pe celălalt, voi veți fi credincioși unul altuia; puteți avea încredere unul în celălalt. Și dacă cu adevărat Îl iubiți pe Cristos, nu să aparții de biserica Lui. Ea poate că îți aparține, iar tu vei merge cu altcineva. Însă dacă o iubești, tu nu o vei face. Nu spune că o iubești și apoi faci aceea; tu nu o iubești. Faptele vorbesc mai tare decât cuvintele.

Acum, dacă cu adevărat Îl iubești pe Cristos și cu adevărat Îl cunoști, slavă Domnului! Dar dacă nu Îl cunoști, spune: "Frate Branham, vreau să-L cunosc." Acum, chiar înainte să ne rugăm. Încă odată, dacă mai este cineva care, eu simt... Acolo ești. Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Să ne rugăm. [Întreruperi pe bandă]

În aceste momente trecătoare, chiar înainte de a încheia această mare întâlnire, unde mi s-a spus că mulți oameni au venit la Tine ca să fie mântuiți și au primit binecuvântatul Duh Sfânt în inima lor, o experiență pe care nu o vor uita niciodată atât timp cât este eternitatea în desfășurare... Pentru că au fost acolo, ei au devenit o parte din Dumnezeu.

Ție îți mulțumim pentru toate lucrurile. îți mulțumim Ție pentru acești bărbații, acești bărbați creștini. În adunările lor, convențiile lor, Dumnezeule, fie ca Tu să-i binecuvântezi. Fie ca ei să crească și să crească și [Întreruperi pe bandă]

Ne rugăm Dumnezeule în mod special, cumva, ca Tu să vii în inimile lor chiar acum. Și fie ca ei să simtă, așa cum a fost atunci, când acel vâjâit de vânt a coborât în ziua Cincizecimii. Fie ca orice lucru rău din viața lor să fie îndepărtat. Fie ca o pace perfectă, o bucurie ce întrece orice înțelegere, să vină adânc și bogat în inimile lor. Fie ca ei să plece de aici bucurându-se. Acordă aceasta, Doamne. Fie ca păstorii să-i găsească, să-i boteze în părtășie...

[Întreruperi pe bandă]... adunări ca acestea, când noi stăm împreună în locurile cerești, este atunci când ne avem unul pe altul la inimă, Cristos cu noi, stând împreună în locurile cerești... Pentru mine, eu simt ca și cum ar fi zburat timpul. Acum, ceea ce cred că ar trebui să facem (Fratele Demos mi-a spus să fac o rugăciune congregațională înainte de a ne despărți), însă cred că am putea doar să ne aplecăm capurile, fiecare din noi, într-o rugăciune în liniște și să-l aducem mulțumiri lui Dumnezeu pentru această mare convenție, pentru ceea ce a făcut El. Fiecare în felul lui. [Întreruperi pe bandă]... ceva în timp ce...

Haideți foarte încet, "Credința mea privește la Tine." Să o cântăm aceasta înainte de rugăciune. Foarte încet acum, "Credința mea privește la Tine." foarte încet, în regulă...

Credința mea privește...

(Acum
să ne aplecăm capurile.) Tu...